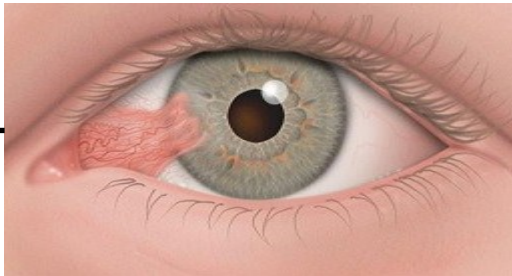

ناخنک

تهیه کننده: واحد آموزش سلامت

تاییدکنندگان:

پزشکان فوق تخصص قرنیه

بازنگری: سال ۱۳۹۹

منبع: برونر — سوارث ۱۳۹۷

راهنمای مراقبت چشمی

مراقبت های بعد از عمل

- همیشه قبل و بعد از ریختن قطره ها در چشم دستهای خود را بشویید.
- نوک قطره چکان نبایستی با چشم تماس پیدا کند.
- قطره ها را تا زمانی که پزشک توصیه کرده استفاده کنید.

- ۳ تا ۴ روز بعد از عمل جراحی آب به چشم عمل شده نرسد.

- در صورت لزوم چشم را پاک کنید، پلکها را ببندید و بالای آنها را به دستمال کاغذی یا پنبه مرطوب با آب مقطر تمیز کنید.

- استفاده از عینک آفتابی لازم و ضروری است.

با آرزوی صحت و سلامتی

روش های درمانی ناخنک دو دسته اند:

- دارو درمانی و جراحی

دارو درمانی

چنانچه ناخنک موجب سوزش شدید و یا قرمزی چشم گردد، پزشک شما با تجویز قطره چشمی و پماد چشمی که حاوی کورتیکواستروئید می باشد، التهاب را کاهش خواهد داد.

جراحی

در موارد شدید از عمل جراحی برداشت ناخنک استفاده می شود.

پیشگیری از ناخنک

استفاده از عینک آفتابی استاندارد، و پوشیدن کلاه مناسب از چشمان خود در برابر آفتاب و باد و گرد و غبار محافظت نمایند.

ناخنک یک ضایعه مثلثی است که از سفیدی چشم (ملتحمه) روی سیاهی چشم کشیده می شود. این ضایعه ناشی از رشد خوش خیم بافت پیوندی و رگهای ملتحمه است. ناخنک معمولا ابتدا به صورت یک سفیدی روی ملتحمه ایجاد می شود که به تدریج به سمت مردمک چشم رشد می کند .

به علت وجود رگهای زیاد معمولا رنگ ناخنک صورتی یا قرمز است . ناخنک گاهی ملتهب می شود و باعث سوزش و خارش و اشک ریزش می شود. گاهی اوقات ناخنک رشد زیادی می کند و تا وسط قرنیه می رسد و جلوی دید را می گیرد؛ به علاوه حتی ناخنک های کوچکتر هم می توانند با تغییر شکل قرنیه باعث ایجاد عیوب انکساری شوند و دید افراد را تار کنند.

چه عواملی باعث ایجاد ناخنک می شوند؟
دلایل ایجاد ناخنک به طور دقیق مشخص نیست. با این حال به نظر می رسد به مدت طولانی در برابر اشعه ماورای بنفش (UV) قرار گرفتن می تواند منجر به رشد ناخنک گردد.

این بیماری غالبا در افرادی بروز می کند که در مناطق بسیار گرم زندگی می کنند و ناچار هستند مدت زمان زیادی را بیرون از خانه و در معرض باد و آفتاب شدید به سر ببرند. به طور کلی می توان گفت افرادی که در معرض برخی عوامل قرار بگیرند با احتمال بیشتری به این بیماری مبتلا می شوند.

این عوامل عبارتند از:

نور خورشید

گرده گلها و گیاهان

شن و گرد و خاک

دود سیگار

باد

فاکتور های دیگری که احتمال ابتلا به این بیماری را افزایش می دهد، داشتن پوست روشن و رنگ چشم روشن است.

علائم این بیماری:

ناخنک لزوما همیشه همراه با علائم نمی باشد؛ و چنانچه علائمی وجود داشته باشد معمولا خفیف است.

رایج ترین علائم :

قرمزی چشم،

تاری دید

درد چشم.

علاوه بر اینها ممکن است فرد دچار سوزش و خارش چشم گردد. چنانچه ناخنک به اندازه ای رشد کند که قرنیه را بپوشاند، می تواند بر بینایی فرد اثر بگذارد. ناخنک ضخیم یا بزرگتر نیز موجب می شود احساس کنید یک جسم خارجی در چشم شماست. زمانی که ناخنک ایجاد شود، فرد به دلیل ناراحتی چشم قادر نخواهد بود از لنز های تماسی استفاده کند.

درمان:

ناخنک معمولا تا زمانی که در بینایی فرد مشکلی ایجاد نکند و یا سبب ایجاد درد و ناراحتی شدید در چشم نشود نیازی به درمان ندارد.